

fige. Jeg troer, at en fornuftig Dyrighed vil indskrænke sig til de tørreste og korteste Udtryk, hvori han siger dem Noget af det, de vide forveien; dersom han vilde belave sig paa at holde en gripende Tale, saa vilde det paa de Fleste snarere gjøre et Indtryk, man ikke kunde ønske, end noget godt Indtryk. Det troer jeg altsaa var Noget, som aldeles maatte forkaftes. Derimod seer jeg ikke rettere, end at det var nødvendigt, at Forloverne mødte paa Thinge ved Forhandlingen der; thi de ere særdeles vigtige Personer; paa deres Paalidelighed maa især Forsikringen om, at der ikke er nogen Hindring i veien, beroe. Jeg maa især i den Anledning bemærke, at, forsaavidt jeg i det Foregaaende har ytret, at der skulde være Beviis for, at de vare Personer, der ikke hørte til saadanne Troessamfund, at de skulde vies, saa var det Noget, som efter de almindelige Regler skulde afgjøres ikke blot ved Forloverne, men man skulde ogsaa have Beviis derfor; thi det, som kan documenteres positivt, det skal documenteres positivt efter Forordningen af 1824; men det, der er reent negativt, skulle Forloverne staae inde for, og navnlig det, at Personerne ikke ere bundne ved noget foregaaende Egtteskab og ikke ere i de forbudne Grader. Forloverne maatte altsaa vistnok møde paa Thinge, og dem var det, som Dyrigheden skulde forestille deres Stillinges Vigtighed; thi de Fleste, som indgaae Forlofte, have ikke noget fuldkomment Begreb om det overordentligt strenge Ansvar, de efter Loven paatage sig, og hvilket, for at jeg i Forbigaaende skal nævne det, just er Grunden til, at vor Lovgivning mod sin sædvanlige Omhu for at ordne Forholdene, har ladet det staae saa løst med Hensyn til Kundgjørelsen om, at Brudfolkene ville indgaae Egtteskab.

Naar der i § 7. er bestemt en Betaling for vedkommende Embedsmand, der skal forrette de herhen hørende Handlinger, finder jeg, at den Betaling, der er bestemt for Kundgjørelsen, er passende, men det kunde dog maaskee have været rigtigere, om man nærmere havde holdt sig til Sportelreglementet, og havde derhos bestemt, hvem Gebyrerne skulde tilfalde, eller hvorledes det skulde deles. Men dette finder jeg ubetydeligt. Derimod finder jeg det høist forunder-

ligt, at der kun skal tillægges den Dyrighed 1 Rbd., der udfører alle de Forretninger, der paalægges ham efter §§ 5 og 6. Det synes virkelig at vidne om, at det Omfang og den Betydning, som denne Forretning ofte kan faae, ikke tilstrækkeligt er taget i Betragtning. Dyrigheden skal anstille adskillige Undersøgelser, for at forvise sig om, at Vedkommende ere berettigede til at indgaae Egtteskab, og disse Undersøgelser frembyde ikke saa ganske sjældent Spørgsmaal. Det er heller ikke sjældent, at Vedkommende ikke strax ere forsynede med tilstrækkelige Beviser, men at man maa paalægge dem at skaffe yderligere Beviser. Man skal have Forhandlinger med Forloverne; man skal undersøge, om disse Forlovne ere paalidelige Folk, naar de ikke tilstrækkeligt ere Gen bekendte i Forveien; man skal forsikre sig om, at Underskrifterne virkelig ere givne af dem, forsikre sig om, at de have behørigt Begreb om Forlovernes Betydning, og mange andre Undersøgelser, der kunne være vanskelige, s. Ex. om Vedkommende have nydt urefunderet Hjælp af Fattigvæsenet, og saaledes er der Meget at iagttage. Jeg skal blot i Forbigaaende bemærke, at Vedkommendes Stilling bliver virkelig noget besværligere, hvor disse Undersøgelser nedlægges i Dyrighedens Hænder, end hvor de ere Præsten overladte. Thi, foruden at Præsterne i Almindelighed kjende de Indviden, der er Spørgsmaal om, saa tage Præsterne det meget lempeligt, naar det ikke er Personer, der er sær Grund til at fatte Mistanke til, og det er derfor ikke saa besværligt for Vedkommende at tilvejebringe disse Beviser. Men, naar den borgerlige Dyrighed skal beskæftige sig dermed, vil der vistnok fordres meget strengere Beviser, og den bør ogsaa gjøre det. Men, ligesom dette Krav paa, at Beviserne skulle være strengere, bliver byrdefuldere for Vedkommende, saa bliver det ogsaa meget byrdefuldere for Præsterne, og det er mig derfor uforklarligt, hvorledes denne Dyrighedshandling, der ogsaa er forbunden med en temmelig vidtloftig Protokollation, da alle Attester, saavel som hvad der foresalder med Forloverne, maae protokolleres; alt Dette skal kunne gjøres for 1 Rbd., hvilket i og for sig selv synes at være en upassende Betaling, og staaer i et ganske forunderligt Forhold til den